

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ 148/2024

Η Ολομέλεια του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου, συνήλθε σε συνεδρίαση στον συνήθη για αυτό τόπο την 20.5.2024 και ώρα 11:00 προκειμένου να συζητήσει επί της κατωτέρω υποθέσεως. Συγκροτήθηκε από τους: Ευτέρπη Κουτζαμάνη-Δρίλια, πρόεδρο, Ιωάννη Πολίτη, αντιπρόεδρο, και τα μέλη: Σωκράτη Τσιχλιά και Δημήτριο Σταυρόπουλο (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Ευτύχιο Παλλήκαρη, Πέτρο Τριανταφυλλίδη, Γεώργιο Βλαβιανό και Ιωάννη Μιχελάκη. Από το μέλος Σπυρίδων Χρυσοφώτης, ο οποίος είχε κληθεί νομίμως. Χρέη γραμματέως εκτέλεσε η Αναστασία Μαραζίδου, διοικητική υπάλληλος του ΕΣΡ.

Αντικείμενο της συζήτησης ήταν η πιθανή παραβίαση από τον ιδιώτη Α του Β της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας με την προβολή και ανάρτηση, σε κανάλι με το όνομα LEUTERIS TV, στην πλατφόρμα YouTube, και ειδικότερα στο ... οπτικοακουστικού περιεχομένου που ενδεχομένως: α) προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, β) θέτει σε κίνδυνο την ηθική και πνευματική ανάπτυξη των ανηλίκων, γ) προβάλλει σκηνές φυσικής και λεκτικής βίας, δ) ενθαρρύνει έμμεσα τη βία και το μίσος κατά πληθυσμιακών ομάδων.

Για τον έλεγχο σχηματίστηκε φάκελος με αριθμό 227/13.11.2023, ο οποίος ανατέθηκε στον ειδικό επιστήμονα - νομικό Γεώργιο Αναγνωσταρά, που υπέβαλε την με αριθμό πρωτοκόλλου 1009/ΕΣ/15.11.2023 νομική του εισήγηση.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης παρέστη για λογαριασμό του εγκαλουμένου η δικηγόρος Σαραντίνα-Ιριδα Ταμπακοπούλου, με εξουσιοδότηση από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Νικόλαο Ιωάννου. Ερωτηθείσα από την Πρόεδρο, η Δικηγόρος δήλωσε ότι γνωρίζει το περιεχόμενο του φακέλου, έλαβε δε τον λόγο και ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της. Ζήτησε στη συνέχεια -και η Ολομέλεια δέχτηκε- να της παρασχεθεί προθεσμία για την κατάθεση εγγράφου υπομνήματος μέχρι και την

31.5.2024, ώρα 14.00, και η συζήτηση κηρύχθηκε περαιωμένη. Ο εγκαλούμενος κατέθεσε στη Γραμματεία το με αριθμό πρωτοκόλλου 3508/31.5.2024 υπόμνημα.

Την 3.9.2024 και ώρα 11.00 η Ολομέλεια συνήλθε σε διάσκεψη επί της υποθέσεως ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου. Συγκροτήθηκε από τους: Ιωάννη Πολίτη, αντιπρόεδρο, προεδρεύοντα, σε αναπλήρωση της προέδρου του ΕΣΡ Ευτέρπης Κουτζαμάνη-Δρίλια, η οποία είχε κώλυμα, και τα μέλη: Σωκράτη Τσιγλιά και Δημήτριο Σταυρόπουλο (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Ευτύχιο Παλλήκαρη, Πέτρο Τριανταφυλλίδη, Γεώργιο Βλαβιανό (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr») και Ιωάννη Μιχελάκη. Απόν το μέλος Σπυρίδων Χρυσοφώτης, ο οποίος είχε κληθεί νομίμως. Χρέη γραμματέως εκτέλεσε η Αναστασία Μαραζίδου, διοικητική υπάλληλος του ΕΣΡ. Παρέστη επίσης και ο ανωτέρω εισηγητής, ο οποίος ανέπτυξε το ζήτημα προφορικός και στη συνέχεια αποχώρησε. Η Ολομέλεια, αφού μελέτησε το σύνολο των στοιχείων του φακέλου:

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:

I. Νομικό Μέρος

1. Το ΕΣΡ είναι η αρμόδια κατά το Σύνταγμα Αρχή (άρθρο 15 παρ. 2) για την άσκηση του άμεσου ελέγχου του κράτους επί της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και την ενδεχόμενη επιβολή, σε περίπτωση παραβάσεων, των προβλεπόμενων διοικητικών κυρώσεων. Ο άμεσος αυτός κρατικός έλεγχος αποσκοπεί μεταξύ άλλων στην προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας και στον σεβασμό της προσωπικότητας και της αξίας των αναφερόμενων προσώπων.

2. Κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 2863/2000: «*Το ΕΣΡ ασκεί τον προβλεπόμενο στο Σύνταγμα άμεσο έλεγχο στον τομέα της παροχής ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών κάθε είδους, με την έκδοση εκτελεστών ατομικών διοικητικών πράξεων...*». Επίσης, κατά το άρθρο 33 παρ. 1 του Ν. 4779/2021: «*Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, όλες οι αρμοδιότητες του παρόντος, καθώς και η επίβλεψη της εφαρμογής των κανόνων του και η επιβολή κυρώσεων για τις παραβιάσεις τους, ανατίθενται στο Ε.Σ.Ρ., που είναι ανεξάρτητη αρχή και απολαμβάνει πλήρους λειτουργικής ανεξαρτησίας από την Κυβέρνηση και από οποιονδήποτε άλλον κρατικό και ιδιωτικό φορέα*». Εξάλλου, κατά

το άρθρο 36 παρ. 1 του Ν. 4779/2021: «Σε περίπτωση παράβασης του άρθρου 8, των παρ. 1-3 και 7-9 του άρθρου 9, των παρ. 1, 2 και 5 του άρθρου 10, των άρθρων 12, 13, 14, 15, 16, των παρ. 1-2 του άρθρου 17, του άρθρου 18, της παρ. 1 του άρθρου 19, των παρ. 1-2 του άρθρου 20, των άρθρων 21, 23, 24, 25, 26, 27, και των παρ. 1-2 του άρθρου 28 από πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, συνδρομητικών ή μη, το Ε.Σ.Ρ. επιβάλλει τις κυρώσεις που προβλέπονται στον ν. 2644/1998 (Α' 233) και τον ν. 2328/1995 (Α' 159), αντιστοίχως».

3. Το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. 4779/2021, το οποίο ενσωματώνει στην ελληνική νομοθεσία το άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας 2010/13/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία (ΕΕ) 2018/1808, ορίζει τα ακόλουθα: «Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νοούνται ως: α) «υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων»: αα) η υπηρεσία όπως ορίζεται στα άρθρα 56 και 57 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), κύριος σκοπός της οποίας ή ενός διαχωρίσιμου τμήματος αυτής με αυτοτελές περιεχόμενο και λειτουργία σε σχέση με την κύρια δραστηριότητα ή μία βασική λειτουργία της υπηρεσίας είναι η παροχή προγραμμάτων, υπό τη συντακτική ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας προς το ευρύ κοινό, με σκοπό την ενημέρωση, την ψυχαγωγία ή την επιμόρφωση μέσω δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών κατά την έννοια της υποπερ. 9 της περ. Α) του άρθρου 110 του ν. 4727/2020 (Α' 184). Η υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων είναι είτε τηλεοπτική εκπομπή, σύμφωνα με την περ. θ) της παρούσας, είτε κατά παραγγελία υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων, σύμφωνα με την περ. ια) ή ιβ) η οπτικοακουστική εμπορική ανακοίνωση σύμφωνα με την περ. ιβ)... γ) «πρόγραμμα»: σειρά διαδοχικώς κινούμενων εικόνων, με ή χωρίς ήχο, που συνιστά, ανεξαρτήτως της διάρκειάς τους, αυτοτελές στοιχείο, στο πλαίσιο προγραμματισμού ή καταλόγου ο οποίος καταρτίζεται από τον πάροχο υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας και περιλαμβάνει, ιδίως, ταινίες μεγάλου μήκους, βιντεοκλίπ, αθλητικά γεγονότα, κωμικές σειρές, ντοκιμαντέρ, παιδικά προγράμματα και έργα δραματουργίας... ζ) «πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει τη συντακτική ευθύνη για την επιλογή του οπτικοακουστικού περιεχομένου της οικείας υπηρεσίας και καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο αυτό οργανώνεται... θ) «τηλεοπτική εκπομπή»: γραμμική υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων που παρέχεται από τον οικείο πάροχο για την ταυτόχρονη παρακολούθηση από το κοινό προγραμμάτων βάσει χρονολογικά προγραμματισμένων μεταδόσεων. ι) «τηλεοπτικός οργανισμός»: πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας που προσφέρει

τηλεοπτικές εκπομπές. ια) «κατά παραγγελία υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων»: η μη γραμμική υπηρεσία οπτικοακουστικών μέσων που παρέχεται από τον οικείο πάροχο για την παρακολούθηση προγραμμάτων σε χρονική στιγμή που επιλέγει ο χρήστης με αίτημά του, από κατάλογο προγραμμάτων του παρόχου».

4. Οι έννοιες της «υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων» και του «προγράμματος» εξειδικεύτηκαν από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Υπόθεση C-347/14 New Media Online GmbH κατά Bundeskommunikationssenat, ECLI:EU:C:2015:709, η δοθείσα δε ερμηνεία είναι νομικώς δεσμευτική για κάθε εθνική αρχή κράτους μέλους που καλείται να αποφανθεί επί ομοίου ζητήματος - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM%3A114552>. Η απόφαση αυτή εντάσσει στις έννοιες της «υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων» και του «προγράμματος» κάθε οπτικοακουστικό υλικό, που παρέχεται στο κοινό μέσω ελεύθερα προσβάσιμων ηλεκτρονικών ιστοτόπων και το οποίο μπορεί να έχει επιπτώσεις σε αυτούς που το παρακολουθούν ανάλογες με εκείνες που προκαλούνται από τη μετάδοση αντίστοιχου υλικού από τους κλασικούς παρόχους μέσων επικοινωνίας. Σύμφωνα με την απόφαση, η υπαγωγή αυτού του υλικού στην έννοια της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων και σε εκείνη του προγράμματος αποβλέπει αφενός να συμβάλει στην ομοιόμορφη προστασία του κοινού και αφετέρου να εξασφαλίσει την εφαρμογή των ίδιων νομικών κανόνων στους φορείς που απευθύνονται στους ίδιους κατά τεκμήριο αποδέκτες, αποφεύγοντας με αυτόν τον τρόπο στρεβλώσεις, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε πρακτικές που ανταγωνίζονται με αθέμιτο τρόπο την παραδοσιακή τηλεόραση και που αποσκοπούν στην καταστρατήγηση υφιστάμενων νομικών υποχρεώσεων. Δεν εντάσσεται αυτό το υλικό στην έννοια της οπτικοακουστικής υπηρεσίας, αποκλειστικά και μόνο στην περίπτωση που έχει σαφώς συμπτωματικό και παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση με την κύρια υπηρεσία που παρέχεται από ηλεκτρονικό ιστότοπο, ο οποίος έχει ως βασικό του αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών μη προσομοιαζουσών με τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Η εξέταση αυτή θα πρέπει να γίνεται με ουσιαστικό τρόπο και να λαμβάνει υπόψη προεχόντως αν η οικεία υπηρεσία έχει ως τέτοια, και ανεξαρτήτως του πλαισίου στο οποίο παρέχεται, κύριο σκοπό την παροχή προγραμμάτων προς ενημέρωση, ψυχαγωγία και επιμόρφωση του ευρέως κοινού. Ακόμα και ολιγόλεπτο οπτικοακουστικό περιεχόμενο προσφερόμενο μέσω ενός ηλεκτρονικού ιστοτόπου μπορεί να εμπίπτει στην έννοια της οπτικοακουστικής

υπηρεσίας, όταν προκύπτει η ύπαρξη ενός τέτοιου αυτοτελούς ενημερωτικού ή/και ψυχαγωγικού και επιμορφωτικού σκοπού.

5. Εξάλλου, κατά την αιτιολογική σκέψη 3 του προοιμίου της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1808 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου: *«Η οδηγία 2010/13/ΕΕ θα πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει μόνο για τις υπηρεσίες που έχουν ως κύριο σκοπό την παροχή προγραμμάτων ενημερωτικού, ψυχαγωγικού ή εκπαιδευτικού χαρακτήρα. Η απαίτηση ως προς τον κύριο αυτόν σκοπό θα πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι ικανοποιείται εάν η υπηρεσία έχει οπτικοακουστικό περιεχόμενο και μορφή που μπορούν να διαχωριστούν από την κύρια δραστηριότητα του παρόχου υπηρεσιών, όπως τα αυτοτελή τμήματα ηλεκτρονικών εφημερίδων που περιέχουν οπτικοακουστικά προγράμματα ή βίντεο παραγόμενα από χρήστες, όταν τα τμήματα αυτά μπορούν να θεωρηθούν διαχωρίσιμα από την κύρια δραστηριότητά τους. Μια υπηρεσία θα πρέπει να θεωρείται ότι είναι ακριβώς αναπόσπαστο συμπλήρωμα της κύριας δραστηριότητας, λόγω των στοιχείων που συνδέουν την προσφορά οπτικοακουστικής υπηρεσίας με την κύρια δραστηριότητα όπως η παροχή ειδήσεων σε γραπτή μορφή. Υπό την έννοια αυτή, οι τηλεοπτικοί σταθμοί ή κάθε άλλη οπτικοακουστική υπηρεσία υπό τη συντακτική ευθύνη παρόχου υπηρεσιών μπορούν να συνιστούν αφ' εαυτών υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, ακόμη και εάν παρέχονται σε πλατφόρμα διαμοιρασμού βίντεο, χαρακτηριστικό της οποίας είναι η απουσία συντακτικής ευθύνης. Στις περιπτώσεις αυτές, εναπόκειται στους παρόχους που φέρουν τη συντακτική ευθύνη να συμμορφώνονται με την οδηγία 2010/13/ΕΕ».* Συνακολούθως, ακόμα και οπτικοακουστικό περιεχόμενο που παρέχεται μέσω ηλεκτρονικών πλατφορμών χαρακτηριζόμενων από την έλλειψη συντακτικής ευθύνης επί του αναρτώμενου σε αυτές υλικού μπορεί να υπάγεται στην έννοια της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων και να ελέγχεται επομένως ως τέτοιο, εφόσον πληρούνται κατά τα λοιπά οι σχετικές νόμιμες προϋποθέσεις, κατά τα αναλυθέντα στις σκέψεις 3 και 4 της παρούσας.

6. Με τις ΣτΕ 1349/2023 και ΣτΕ 1350/2023, κρίθηκε ότι η ελεγκτική και κυρωτική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης ασκείται και επί των παρόχων που μεταδίδουν οπτικοακουστικό περιεχόμενο μέσω ηλεκτρονικών ιστοτόπων. Για τους παρόχους όμως που προβαίνουν σε μια τέτοια μετάδοση χωρίς να είναι ταυτοχρόνως ιδιοκτήτες παραδοσιακών τηλεοπτικών σταθμών, κρίθηκε ότι η αρμοδιότητα αυτή καταλαμβάνει, βάσει των κανόνων της αμιγώς εθνικής

νομοθεσίας, μόνο τις πράξεις εκείνες που τυποποιούνται ρητώς ως αδικήματα στους κανόνες του Ν. 4779/2021, οι οποίοι ενσωματώνουν τις ρυθμίσεις της τροποποιημένης Οδηγίας 2010/13/ΕΕ. Για το αν ενδεχομένως προκύπτει ερμηνευτικός και επί των παρόχων αυτών κάποια ευρύτερη αρμοδιότητα ελέγχου και επιβολής κυρώσεων για το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, βάσει των ενωσιακών κανόνων και επιταγών, αποφασίστηκε η αποστολή σχετικού προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις ΔΕΕ C-555/23 & ΔΕΕ C-556/23).

7. Περαιτέρω, ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν πρωταρχική κρατική υποχρέωση (άρθρο 2 παρ. 1 Συντάγματος). Ο άμεσος κρατικός έλεγχος επί της τηλεόρασης (και επί κάθε άλλης οπτικοακουστικής μετάδοσης στην οποία αφορά, κατά τα εκτεθέντα στις σκέψεις 3 έως 6 της παρούσας, η ελεγκτική και κυρωτική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης) έχει ως στόχο της πρωτίστως τον σεβασμό της αξίας του ανθρώπου (άρθρο 15 παρ. 2 Συντάγματος). Ως θεμελιώδης κανόνας της συνταγματικής εννόμου τάξεως, η προστασία αυτή έχει απόλυτο και επιτακτικό χαρακτήρα χωρίς να υπόκειται σε καμία εξαίρεση (όπως ενδεικτικώς, ΣτΕ 4157/2015 και ΣτΕ 4992/2014).

8. Εξάλλου, οι πάροχοι μέσωσων επικοινωνίας υποχρεούνται να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία των ανηλίκων από την προβολή οπτικοακουστικού περιεχομένου που μπορεί να έχει αρνητική επίπτωση στην ηθική και πνευματική τους ανάπτυξη. Ειδικότερα, το άρθρο 9 παρ. 1 του Ν. 4779/2021 ορίζει τα εξής: *«Οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που ενδέχεται να είναι επιβλαβείς για τη σωματική, ψυχική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, παρέχονται κατά τρόπο που να διασφαλίζει ότι, υπό κανονικές συνθήκες, οι ανήλικοι δεν θα τις ακούν ούτε θα τις βλέπουν. Ενδεδειγμένα μέτρα αποτελούν, ιδίως, η σήμανση των προγραμμάτων, η επιλογή της ώρας μετάδοσής τους, η χρήση προσωπικών αριθμών αναγνώρισης (κωδικών PIN), τα μέσα εξακρίβωσης της ηλικίας ή άλλα τεχνικά μέτρα, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας. Το πλέον επιβλαβές περιεχόμενο, όπως είναι η αδικαιολόγητη βία και η πορνογραφία, υπόκειται στα αυστηρότερα μέτρα»*. Από τα αναφερόμενα στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, προκύπτει σαφώς ότι κατά μείζονα λόγο θεωρείται ιδιαίτερος επιβλαβής για την ηθική και πνευματική ανάπτυξη των ανηλίκων η προβολή προτύπων και συμπεριφορών που προσβάλλουν την ανθρώπινη αξία και προσωπικότητα. Συνεπάγεται εξάλλου σαφείς κινδύνους για τους ανηλικούς η

προβολή σκηνών φυσικής και λεκτικής βίας, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν η βία αυτή ασκείται απρόκλητα, έναντι καταβολής χρηματικού ανταλλάγματος από το κοινό και υπό το πρόσχημα της ψυχαγωγίας του, εναντίον προσώπων που φαίνονται να βρίσκονται σε φυσική ή/και σε πνευματική αδυναμία να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τον εαυτό τους.

9. Επίσης, οι πάροχοι μέσων επικοινωνίας υποχρεούνται να μην υποκινούν, έστω και με έμμεσο τρόπο, στη βία και το μίσος κατά προσώπων και πληθυσμιακών ομάδων. Ειδικότερα, το άρθρο 8 του Ν. 4779/2021 ορίζει τα εξής: *«Οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων δεν πρέπει να εμπεριέχουν υποκίνηση σε βία ή μίσος εναντίον ομάδας ανθρώπων ή μέλους ομάδας που προσδιορίζεται με βάση τα χαρακτηριστικά της φυλής, το χρώμα, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή, τις γενεαλογικές καταβολές, τη θρησκεία, την αναπηρία, τον γενετήσιο προσανατολισμό, την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά φύλου»*. Αυτονοήτως, η προβολή περιεχομένου που υποκινεί, έστω και έμμεσα, στη βία και το μίσος κατά πληθυσμιακών ομάδων, στη βάση των ως άνω χαρακτηριστικών των προσώπων που τις αποτελούν, είναι επιβλαβής και για την ηθική και πνευματική ανάπτυξη των ανηλίκων.

10. Τέλος, κατά τα στοιχεία β και ε της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 2863/2000, το Ε.Σ.Ρ ελέγχει την τήρηση των όρων που προβλέπονται στην εκάστοτε ισχύουσα ραδιοτηλεοπτική νομοθεσία και επιβάλλει, σε περίπτωση παραβάσεων, τις από το άρθρο 4 του Ν. 2328/1995 προβλεπόμενες κυρώσεις.

II. Πραγματικό μέρος

Από τα έγγραφα του φακέλου, από την παρακολούθηση της επίμαχης ροής προγράμματος και από τους ισχυρισμούς του εγκαλουμένου (προβληθέντες προφορικός και εγγράφως), προέκυψαν τα εξής.

Ο εγκαλούμενος προέβαλλε οπτικοακουστικό περιεχόμενο σε απευθείας μετάδοση (live steaming), μέσω του ηλεκτρονικού καναλιού LEUTERIS TV που είχε στην πλατφόρμα του YouTube. Από τον έλεγχο προέκυψε ότι το συγκεκριμένο κανάλι λειτουργούσε με μηνιαίες συνδρομές, που κυμαίνονταν ανάλογα με τα παρεχόμενα προνόμια από 2.99 έως και 24.99 ευρώ το μήνα. Είχε επίσης περί τους 20.000 εγγεγραμμένους χρήστες και εκατοντάδες αναρτηθέντα αρχεία οπτικοακουστικού

υλικού, τα οποία είχαν συγκεντρώσει συνολικά περί τις 12.500.000 θεάσεις (... και ...). Ορισμένες από τις προβαλλόμενες εκπομπές του ηλεκτρονικού καναλιού βρίσκονταν αποθηκευμένες σε σχετικό κατάλογο με οργάνωση κατά χρονολογική σειρά, κατά τρόπο που να είναι ελεύθεως προσβάσιμες στους ενδιαφερόμενους χρήστες. Πολλές άλλες ακόμα βρίσκονταν πολύ ευχερώς με μια απλή ηλεκτρονική αναζήτηση και ήταν ελεύθεως προσβάσιμες στο σύνολο του περιεχομένου τους. Δεν υπήρχε καμία απολύτως σήμανση καταλληλότητας στις εκπομπές αυτές, ούτε και ελεγχόταν με μέσα εξακρίβωσης της ηλικίας και άλλα τεχνικά μέτρα η τυχόν ανηλικότητα των προσώπων που επιθυμούσαν να αποκτήσουν πρόσβαση στο περιεχόμενο αυτό.

Τα πρόσωπα τα οποία παρακολουθούσαν σε απευθείας μετάδοση τις επίμαχες εκπομπές κατέβαλλαν χρηματικά ποσά (donates) για να προβαίνουν οι συμμετέχοντες σε κάποιες συγκεκριμένες πράξεις που τους ζητούσαν (challenges). Πολλές από τις πράξεις αυτές ήταν βίαιες και προσβλητικές για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, ενώ το ποσό της χρηματικής καταβολής έφτανε κατά περίπτωση μέχρι και τις μερικές εκατοντάδες ευρώ και συναρτάτο και προς το είδος της πράξης στην οποία καλούνταν να προβούν οι συμμετέχοντες. Σε πολλές από τις πράξεις αυτές πρωταγωνιστούσαν πρόσωπα που φαίνονταν να μην είναι πνευματικά σε θέση να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τον εαυτό τους, τα οποία υφίσταντο συνήθως τις πιο βίαιες και εξευτελιστικές για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια συμπεριφορές. Τα πρόσωπα αυτά (αλλά ενίοτε και κάποιοι άλλοι από τους συμμετέχοντες) εμπλέκονταν σε καβγάδες, με ανταλλαγή αισχροτάτων ύβρεων και άσκηση σωματικής βίας. Υφίσταντο εξάλλου λεκτικές προσβολές αλλά και απειλές από τον εγκαλούμενο, ο οποίος ενίοτε ασκούσε εναντίον τους και σωματική βία.

Αναφέρονται ενδεικτικώς τα ακόλουθα σε σχέση με το γενικότερο περιεχόμενο των επίμαχων εκπομπών, την καταβολή χρηματικών ποσών από άτομα που παρακολουθούσαν το προβαλλόμενο πρόγραμμα και τη στάση του εγκαλουμένου έναντι των συμμετεχόντων στις εκπομπές προσώπων:

1. Σε μία από τις ελεγχόμενες εκπομπές, άτομο που παρακολουθεί το ηλεκτρονικό κανάλι προσφέρει 300 ευρώ για να ξυρίσουν το κεφάλι και τα φρύδια αλλοδαπής γυναίκας (... , σημείο 2.21.05 της εκπομπής).

2. Στα σημεία 18.55 και 49.30 της εκπομπής ..., άτομα που παρακολουθούν το ηλεκτρονικό κανάλι ζητούν να γίνει χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε συμμετέχοντα έναντι καταβολής χρηματικού ανταλλάγματος. Αντίστοιχα αιτήματα υποβάλλονται στα σημεία 48.45, 54.55 και 2.32.10 της εκπομπής ..., με τους ενδιαφερόμενους να προσφέρουν πενήντα ευρώ για χτυπήματα με την συσκευή ηλεκτρικής εκκένωσης.

3. Άτομο που παρακολουθεί το ηλεκτρονικό κανάλι προσφέρει είκοσι ευρώ στο σημείο 2.23.50 της εκπομπής ..., για να χτυπήσει μια γυναίκα έναν άντρα με γάντια του μποξ.

4. Ο εγκαλούμενος φέρεται με απαξιωτικό τρόπο σε ορισμένους συμμετέχοντες, οι οποίοι αποτελούν κατά κύριο λόγο και τα θύματα των επιθετικών και προσβλητικών για την ανθρώπινη αξία ενεργειών. Όταν αυτοί εκφράζουν αντιρρήσεις για τη χρήση συσκευών ηλεκτρικής εκκένωσης, απειλεί να παύσει να τους προσφέρει στέγη και τροφή (έναρξη εκπομπής ...). Τα πρόσωπα αυτά φαίνονται να βρίσκονται σε πνευματική αδυναμία να υπερασπιστούν τον εαυτό τους.

5. Κατά την προβολή των εκπομπών, εμφανίζονται συχνά μηνύματα ατόμων που παρακολουθούν το ηλεκτρονικό κανάλι που απευθύνουν προσβλητικούς και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς κατά συμμετεχόντων προσώπων που φαίνονται να βρίσκονται σε κατάσταση πνευματικής αδυναμίας. Ο εγκαλούμενος και κάποιοι άλλοι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα αναγιγνώσκουν τα μηνύματα και συμφωνούν με τα όσα αυτά γράφουν.

6. Σε μια εκπομπή, άτομο που παρακολουθεί το ηλεκτρονικό κανάλι εκφράζει τηλεφωνικώς τις ενστάσεις του για τις βίαιες ενέργειες που γίνονται κατά συγκεκριμένων συμμετεχόντων. Ο εγκαλούμενος απαντάει με κυνικό τρόπο ότι έχουν αλλάξει οι απαιτήσεις και ότι αυτό είναι που ζητάει τώρα το κοινό (σημείο 1.46.00 της εκπομπής ...).

Η ίδια λογική της έκθεσης προσώπων που φαίνονται να βρίσκονται σε πνευματική αδυναμία να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τον εαυτό τους σε βίαιες και προσβλητικές για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια συμπεριφορές, πάντοτε έναντι καταβολής χρηματικού ανταλλάγματος από τα πρόσωπα που παρακολουθούν το ηλεκτρονικό κανάλι, επαναλαμβάνεται σε πάρα πολλές ακόμα περιπτώσεις. Όπως

ενδεικτικώς, αναφέρονται οι ακόλουθες βίαιες και προσβλητικές κατά προσώπων συμπεριφορές:

- Μερικό ξύρισμα κεφαλιού και φρυδιών αλλοδαπής γυναίκας (... , σημείο 1.27.00 της εκπομπής). Ενώ γίνονται οι ενέργειες αυτές, ο εγκαλούμενος και άλλοι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα γελάνε. Όταν η παθούσα αρνείται να ξυρίσει τα φρύδια της επειδή πονάει, ο εγκαλούμενος την απειλεί να μην πάρει τα χρήματα που της είχε υποσχεθεί.
- Εύρισμα φρυδιού άντρα (... , σημείο 1.33.30 της εκπομπής). Μετά την ολοκλήρωση της πράξης, ο παθών προβαίνει σε λεκτικές απειλές κατά της σωματικής ακεραιότητας και της ζωής προσώπων που έχουν στείλει μηνύματα.
- Εύρισμα κεφαλιού και του ενός φρυδιού άντρα (... , σημείο 2.16.30 της εκπομπής). Γίνονται συνεννοήσεις για το αν θα αφήσουν τον παθόντα με ανολοκλήρωτο το ξύρισμα και τελικώς λαμβάνεται η απόφαση να ολοκληρωθεί. Ενώ γίνονται οι ενέργειες αυτές, ο παθών βρίζει και λέει ασυναρτησίες.
- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε αλλοδαπή γυναίκα (... , σημείο 1.07.00 της εκπομπής). Γίνονται απανωτές χρήσεις της συσκευής, με αποτέλεσμα η βασανιζόμενη γυναίκα να φωνάζει από πόνο και να κλαίει.
- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε αλλοδαπή γυναίκα (... , σημείο 1.11.40 της εκπομπής). Η γυναίκα φωνάζει από πόνο, ενώ κάποιοι από τους συμμετέχοντες γελάνε.
- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε αλλοδαπή γυναίκα (... , σημείο 2.17.50 της εκπομπής). Γίνονται απανωτές χρήσεις της συσκευής, με αποτέλεσμα η βασανιζόμενη γυναίκα να φωνάζει από πόνο και να παρακαλεί, προσπαθώντας να αποφύγει τα χτυπήματα.
- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε αλλοδαπή γυναίκα (... , σημείο 49.50 της εκπομπής). Η βασανιζόμενη γυναίκα φωνάζει από πόνο και στο τέλος υπάρχει ανταλλαγή χτυπημάτων μεταξύ αυτής και του προσώπου που έκανε πάνω της χρήση της συσκευής, τα οποία καταλήγουν στον τραυματισμό της στο μάτι.
- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε άντρα (... , σημείο 25.50 της εκπομπής). Γίνονται απανωτές χρήσεις της συσκευής, με αποτέλεσμα ο

βασανιζόμενος να φωνάζει από πόνο. Κάποιοι συμμετέχοντες γελάνε με το θέαμα. Ο εγκαλούμενος προσφέρει στη συνέχεια ένα χαρτονόμισμα των είκοσι ευρώ στο πρόσωπο που έκανε χρήση της συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης.

- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε άντρα (... , σημείο 52.00 της εκπομπής). Ο βασανιζόμενος φωνάζει από πόνο και προσπαθεί να αμυνθεί.
- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε άντρα (... , σημείο 2.32.35 της εκπομπής). Ο βασανιζόμενος φωνάζει από πόνο και προσπαθεί να ξεφύγει, ο εγκαλούμενος όμως τον κρατάει και ζητάει να επαναληφθούν τα χτυπήματα. Στο τέλος, ο βασανισθείς άντρας προσπαθεί να επιτεθεί κατά της γυναίκας που έκανε χρήση της συσκευής.
- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε άντρα (... , σημείο 2.58.20 της εκπομπής). Ο βασανιζόμενος φωνάζει από πόνο και προσπαθεί να ξεφύγει, παρακαλώντας μάταια τον εγκαλούμενο που χρησιμοποιεί τη συσκευή να σταματήσει.
- Χρήση συσκευής ηλεκτρικής εκκένωσης σε άντρα και αλλοδαπή γυναίκα (... , σημείο 1.05.15 της εκπομπής).
- Δυνατά χτυπήματα με ζώνη παντελονιού κατά άντρα (... , σημείο 28.15 της εκπομπής). Γίνονται απανωτά χτυπήματα, με αποτέλεσμα ο βασανιζόμενος να φωνάζει από πόνο ενώ κάποιοι συμμετέχοντες γελάνε με το θέαμα.
- Δυνατά χτυπήματα με ζώνη παντελονιού στο κεφάλι και στη συνέχεια στα οπίσθια αλλοδαπής γυναίκας, κατά σειρά από άντρα και γυναίκα (... , σημείο 1.05.00).
- Δυνατά χτυπήματα με ζώνη παντελονιού στην πλάτη άντρα (... , σημείο 1.09.30).
- Χαστούκια από άντρα στο πρόσωπο αλλοδαπής γυναίκας (... , σημείο 1.20.50 της εκπομπής).
- Χτυπήματα στο πρόσωπο αλλοδαπής γυναίκας με τη χρήση γαντιών του μποξ (... , σημείο 1.37.20 της εκπομπής).

- Χτύπημα σε άντρα από γυναίκα με τη χρήση γαντιών του μποξ (... , σημείο 2.51.40 της εκπομπής).
- Γιαούρτωμα αλλοδαπής γυναίκας από τρεις άντρες (... , σημείο 1.34.00 της εκπομπής).
- Εκτόξευση χυμού ντομάτας κατά άντρα από τον εγκαλούμενο (... , σημείο 2.04.40 της εκπομπής).

III. Υπαγωγή

Συνάγεται σαφώς από τα ανωτέρω: α) ότι ο εγκαλούμενος ενήργησε ως πάροχος περιεχομένου και β) ότι οι ηλεκτρονικώς προβαλλόμενες και αναρτώμενες από αυτόν εκπομπές ενέπιπταν στην έννοια της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων, κατά τα αναφερόμενα στις σκέψεις 3-5 του νομικού μέρους της παρούσας. Είναι ειδικότερα προφανές ότι επρόκειτο για παροχή οπτικοακουστικού τύπου υπηρεσιών που φέρονταν να στοχεύουν στην ψυχαγωγία του κοινού, οι οποίες προσφέρονταν με οικονομικό σκοπό και έναντι καταβολής χρηματικού ανταλλάγματος και με τρόπο απολύτως οργανωμένο και συστηματικό που προσομοίαζε με την παροχή οπτικοακουστικού περιεχομένου από τους παραδοσιακούς παρόχους. Το γεγονός εξάλλου ότι η παροχή των οπτικοακουστικών αυτών υπηρεσιών γινόταν μέσω μιας ηλεκτρονικής πλατφόρμας είναι νομικώς αδιάφορο, κατά τα ήδη εκτεθέντα στη σκέψη 5 του νομικού μέρους της παρούσας, εφόσον πληρούνταν πάντως οι νόμιμες προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό των προβαλλόμενων εκπομπών ως «υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων» και του εγκαλουμένου ως «παρόχου μέσων επικοινωνίας».

Είναι ομοίως σαφές ότι με τη μετάδοση του επίμαχου οπτικοακουστικού περιεχομένου, ο εγκαλούμενος:

Α. Έθεσε σε άμεσο κίνδυνο την ηθική και πνευματική ανάπτυξη των ανηλίκων με την προβολή: i) σκηνών βασανισμού συμμετεχόντων προσώπων, ii) προτύπων και συμπεριφορών που προσβάλλουν κατάφωρα την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, iii) σκηνών φυσικής και λεκτικής βίας. Άκρως επιβλαβές για την ηθική και πνευματική ανάπτυξη των ανηλίκων ήταν και το γενικότερο πλαίσιο αυτών των εκπομπών, το οποίο

επέτρεπε και ενθάρρυνε την καταβολή χρηματικού ανταλλάγματος από το κοινό προκειμένου να πραγματοποιηθούν κατά ορισμένων από τους συμμετέχοντες ενέργειες που συνιστούσαν βαρύτατη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις, οι ενέργειες αυτές εμπεριείχαν την άσκηση φυσικής βίας και κατέληγαν στον βασανισμό των παθόντων με τη χρήση συσκευών ηλεκτρικής εκκένωσης. Το μήνυμα το οποίο εκπεμπόταν επομένως στους ανηλίκους ήταν ότι είναι νομικώς και ηθικώς επιτρεπτό να προσβάλλεται η ανθρώπινη αξία και προσωπικότητα και να υποβάλλονται άτομα σε βασανισμό έναντι καταβολής χρημάτων και ότι συνιστά μορφή ψυχαγωγίας η χρηματοδότηση συμπεριφορών βίαιων και προσβλητικών για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, με θύματα μάλιστα πρόσωπα ευρισκόμενα συνήθως σε κατάσταση σωματικής και πνευματικής υστέρησης.

B. Ενθάρρυνε τη βία και το μίσος κατά πληθυσμιακών ομάδων βάσει ιδίως της πνευματικής και σωματικής υστέρησης των μελών τους και των χαρακτηριστικών του χρώματος και της φυλής: α) επιτρέποντας την προβολή προσβλητικών για τους συμμετέχοντες μηνυμάτων από πρόσωπα που παρακολουθούσαν το πρόγραμμα και συμφωνώντας με το απαξιωτικό περιεχόμενο των μηνυμάτων αυτών, β) ασκώντας ο ίδιος και απαιτώντας και από άλλους να ασκήσουν φυσική και λεκτική βία κατά των συμμετεχόντων έναντι καταβολής χρηματικού ανταλλάγματος, γ) προβαίνοντας επανειλημμένως σε πράξεις βασανισμού αλλοδαπής γυναίκας μαύρου χρώματος και απαιτώντας και από άλλους να προβούν σε αντίστοιχες πράξεις εναντίον της.

Ισχυρίζεται ο εγκαλούμενος ότι η έννοια της υποκίνησης σε βία και μίσος κατά προσώπων ταυτίζεται με την αντίστοιχη έννοια της ποινικής νομοθεσίας περί της καταπολέμησης του ρατσισμού (άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 927/1979 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει). Ωστόσο, ακόμα και η νομολογία στην οποία αναφέρεται σχετικώς ο ίδιος ο εγκαλούμενος ρητώς καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «ως αξιόποινη συμπεριφορά της υποκίνησης «μίσους» πρέπει να εκλαμβάνεται η έμμεση υποκίνηση σε πράξεις «βίας», όταν δηλαδή κάποιος δεν προκαλεί, παροτρύνει κ.λπ. ρητά σε πράξεις βίας, αλλά με τη συνολική συμπεριφορά του και το περιεχόμενο των εκδηλώσεών του δύναται να προκαλέσει στον μέσο άνθρωπο έντονα συναισθήματα απέχθειας, αποστροφής, χαιρεκακίας, αντεκδίκησης και ιδιαίτερης εχθρότητας κατά μιας διακριτής ομάδας ή μέλους της, εξαιτίας των ιδιαίτερων κατά τον νόμο

χαρακτηριστικών τους, τα δε συναισθήματα αυτά είναι αντικειμενικά δυνατόν να προκαλέσουν κίνδυνο τέλεσης πράξεων βίας, υπό την ανωτέρω έννοια, κατά της ομάδας ή των μελών της, διασαλεύοντας την ειρηνική και ομαλή κοινωνική συμβίωση και τα δικαιώματά τους. Τέτοια περίπτωση αποτελεί η χρήση φράσεων ή μορφών που δεν αναφέρονται ρητά σε πράξεις βίας, αλλά την υποδηλώνουν και την προκαλούν αντικειμενικά ...». Στην προκειμένη περίπτωση, είναι προφανές από τα όσα έχουν αναφερθεί ανωτέρω ότι ο εγκαλούμενος με τα λεγόμενα και τις πράξεις του προκάλεσε και ενίσχυσε, σε εκείνους τουλάχιστον που παρακολουθούσαν και χρηματοδοτούσαν τις εκπομπές του, την πεποίθηση ότι είναι νομικώς επιτρεπτή η εκστόμιση προσβολών και η άσκηση φυσικής βίας κατά συγκεκριμένων ομάδων προσώπων. Ενθάρρυνε επομένως με την εν γένει συμπεριφορά του τη βία και το μίσος κατά των μελών των ομάδων αυτών. Πολύ περισσότερο μάλιστα ισχύει αυτό από την στιγμή που οι πράξεις του αποσκοπούσαν στην αποκόμιση οικονομικού οφέλους από το κοινό, προβάλλοντας επομένως ως κανονικό ένα απολύτως επικίνδυνο και καταδικαστέο πρότυπο συμπεριφοράς. Αντίθετα εξάλλου με τους ισχυρισμούς του εγκαλουμένου, η επιλογή των προσώπων που συμμετείχαν στις εκπομπές του ήταν απολύτως στοχευμένη και είχε γίνει με βάση τη νοητική κατάσταση των συμμετεχόντων όπως επίσης το χρώμα και τη φυλή τους.

Υποστηρίζει επίσης ο εγκαλούμενος ότι την ευθύνη για τη λήψη μέτρων προστασίας των ανηλίκων την έφερε η ηλεκτρονική πλατφόρμα στην οποία προβάλλονταν οι επίμαχες εκπομπές και όχι ο ίδιος, καθώς αυτή αποτελούσε τον πάροχο οπτικοακουστικών μέσων. Είναι όμως σαφές από τα αναφερόμενα στο νομικό μέρος της παρούσας ότι πάροχος υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας είναι το πρόσωπο εκείνο που έχει τη συντακτική ευθύνη για την επιλογή του οπτικοακουστικού περιεχομένου της οικείας υπηρεσίας, ακόμα και στην περίπτωση που το περιεχόμενο αυτό προβάλλεται μέσω κάποιας ηλεκτρονικής πλατφόρμας που έχει ως χαρακτηριστικό της οποίας την απουσία συντακτικής ευθύνης. Εφόσον επομένως ο εγκαλούμενος πληρούσε τις προϋποθέσεις χαρακτηρισμού του ως παρόχου μέσων επικοινωνίας, ήταν αυτός που έφερε την ευθύνη για τη λήψη των προβλεπόμενων κατά την οικεία νομοθεσία μέτρων προστασίας των ανηλίκων. Τούτο ανεξαρτήτως των τυχόν υποχρεώσεων που φέρει εκ παραλλήλου η κάθε πλατφόρμα ως προς το περιεχόμενο

που αναρτούν σε αυτήν οι χρήστες και των τυχόν επιπλέον μέτρων που η ίδια αυτοβούλως λαμβάνει για την προστασία του κοινού.

Ισχυρίζεται περαιτέρω ο εγκαλούμενος ότι την ευθύνη για την προστασία των ανηλίκων χρηστών τη φέρουν οι γονείς τους, οι οποίοι όφειλαν να κάνουν χρήση των μηχανισμών που τους παρέχει η πλατφόρμα του YouTube για να αποκλείσουν την πρόσβαση των ανηλίκων τέκνων τους σε επικίνδυνο για την ηθική και πνευματική τους ανάπτυξη περιεχόμενο. Όπως όμως προκύπτει σαφώς από τα αναφερόμενα στη σκέψη 8 του νομικού μέρους της παρούσας, κάθε πάροχος περιεχομένου υποχρεούται κατά νόμον να λαμβάνει τα κατάλληλα κατά περίπτωση μέτρα για την προστασία των ανηλίκων από ακατάλληλο οπτικοακουστικό περιεχόμενο. Προβλέπεται μάλιστα ρητώς ότι το πλέον επιβλαβές περιεχόμενο υπόκειται στα αυστηρότερα μέτρα. Δεν μπορούν επομένως οι πάροχοι να μεταθέσουν τη σχετική ευθύνη τους στους γονείς των ανηλίκων, οι οποίοι άλλωστε χρειάζονται πληροφόρηση για να κρίνουν ποιο περιεχόμενο είναι ακατάλληλο για παρακολούθηση από ανηλίκους (πρβλ. ΣτΕ 4238/2015). Το ίδιο άλλωστε το YouTube παρέχει στους παραγωγούς οπτικοακουστικού περιεχομένου που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του αποτελεσματικά μέσα αποκλεισμού των ανηλίκων από ακατάλληλα βίντεο, μέσω ιδίως της ενεργοποίησης από αυτούς του μηχανισμού περιορισμού ηλικίας (<https://support.google.com/youtube/answer/2950063?hl=el&co=GENIE.Platform%3DAndroid>). Δεν ευσταθεί εξάλλου ο ειδικότερος ισχυρισμός του εγκαλουμένου ότι οι πλέον επιβλαβείς για τους ανηλίκους εκπομπές του ήταν προσβάσιμες μόνο σε ενήλικους συνδρομητές του ηλεκτρονικού καναλιού του, καθώς σαφώς προκύπτει από τα αναφερόμενα στο πραγματικό μέρος της παρούσας ότι το σύνολο των ελεγχθεισών εκπομπών κυκλοφορούσε ελευθέρως προσβάσιμο στους πάντες χωρίς να φέρει καμία σήμανση καταλληλότητας του περιεχομένου του και χωρίς να ελέγχεται με μέσα εξακρίβωσης της ηλικίας και άλλα τεχνικά μέτρα η τυχόν ανηλικότητα των προσώπων που επιθυμούσαν να αποκτήσουν πρόσβαση στο περιεχόμενο αυτό.

Ενόψει των ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι ο εγκαλούμενος παραβίασε τις αναφερόμενες στο νομικό μέρος της παρούσας διατάξεις. Επομένως, πρέπει να του επιβληθεί διοικητική κύρωση και δη εκείνη του προστίμου.

Περαιτέρω, με βάση τη βαρύτητα και την επαναληπτικότητα της παραβάσεως του εγκαλουμένου και τον πολύ μεγάλο αριθμό των θεάσεων που συγκέντρωσαν οι

προβληθείσες και αναρτηθείσες από αυτόν οπτικοακουστικές εκπομπές κρίνεται ότι το επιβλητέο πρόστιμο είναι εκείνο: α) των ογδόντα χιλιάδων (80.000) ευρώ για την προσβολή της ηθικής και πνευματικής ανάπτυξης των ανηλίκων, β) των ογδόντα χιλιάδων (80.000) ευρώ για την υποκίνηση σε βία και μίσος κατά πληθυσμιακών ομάδων βάσει ιδίως της πνευματικής και σωματικής υστέρησης των μελών τους και των χαρακτηριστικών του χρώματος και της φυλής.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ**

Δέχεται, ομοφώνως, ότι ο εγκαλούμενος Α του Β παραβίασε τις αναφερόμενες στο νομικό μέρος της παρούσας διατάξεις, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Επιβάλλει σε αυτόν τη διοικητική κύρωση του προστίμου: α) των ογδόντα χιλιάδων (80.000) ευρώ για την προσβολή της ηθικής και πνευματικής ανάπτυξης των ανηλίκων και β) των ογδόντα χιλιάδων (80.000) ευρώ για την υποκίνηση σε βία και μίσος κατά πληθυσμιακών ομάδων βάσει ιδίως της πνευματικής και σωματικής υστέρησης των μελών τους και των χαρακτηριστικών του χρώματος και της φυλής.

Η παρούσα απόφαση κατά την προαναφερόμενη κύρωση, είναι εκτελεστή κατά του Α του Β, κατοίκου ..., στην οδό ..., με ΑΦΜ ..., ...

Κρίθηκε και αποφασίστηκε την 3^η Σεπτεμβρίου 2024.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΑΖΙΔΟΥ

Δημοσιεύτηκε την 22^α Οκτωβρίου 2024.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΥΤΕΡΠΗ ΚΟΥΤΖΑΜΑΝΗ-ΔΡΙΛΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΡΑΖΙΔΟΥ